

4. Назаренко С.М. Закордонний досвід використання аутсорсингу. Держава та регіони. 2021. № 4 (121). С. 23 – 29. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-4-4>

5. Гадецька З.М. Запровадження сучасних персонал-технологій HR-аутсорсингу на підприємстві. Інфраструктура ринку. 2020. № 39. С. 398 – 403. DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct39-66>

6. Козут М.В., Содом Р.І., Дубинецька П.П. Вплив аутсорсингу на ефективність бізнесу: аналіз вигод і ризиків. Економіка та суспільство. 2023. № 57. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-33>

УДК 005.93:519.95

Гудзь П.В.,

професор, доктор економічних наук,

Зубко О.В., Нефьодова А.В.,

здобувачі вищої освіти,

Національний університет «Запорізька політехніка»

СУЧАСНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВІРТУАЛЬНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

З розвитком інформаційних технологій, економіки платформи традиційні моделі організації та управління змінюються, і все більше компаній переходять на віртуальні структури. Здебільше, віртуальні організації визначаються як тканини основу мережевої економіки, що не мають галузових або відомчих бар'єрів, а також відкритої організаційної структури і прозорих кордонів, в результаті чого зростає значення партнерських відносин [1, с.135]. Вивчаючи феномен віртуальності організацій та бізнесу, дослідники поглиблюються в аспекти цифровізації, форм віртуальних структур тощо. Натомість, як справедливо зазначають у Гарварді, віртуальна економіка призводить до зміни бізнес-моделі і самої парадигми економіки, коли людські ресурси стають людським надбанням, а не людськими витратами, підкреслюючи, що ринкова вартість 200 найбільших підприємств на Лондонській фондовій біржі в середньому втричі перевищує вартість видимих основних активів, тобто ринок оцінює нематеріальні активи в рази вище, ніж матеріальні незалежно від того, чи є ці нематеріальні активи дослідженнями компанії, брендами, ноу-хау чи мережами досвіду, вони зрештою складаються з одного: людей [2]. Віртуальні організації дозволяють скорочувати витрати на інфраструктуру, знижувати необхідність у фізичному місцезнаходженні співробітників та забезпечувати гнучкість у реагуванні на зміни в ринку. Це робить дослідження управлінських

аспектів таких організацій важливим, оскільки дозволяє визначити ефективність нових моделей управління та їх вплив на розвиток бізнесу.

Метою цієї роботи є аналіз сучасних методів дослідження управління віртуальними організаціями. Одним з таких методів є статистичний аналіз, який дозволяє вивчити ефективність роботи віртуальних команд, а також оцінити результативність управлінських рішень. Математичне моделювання є важливим інструментом для прогнозування результатів діяльності віртуальних організацій, аналізу впливу змін в середовищі на їх функціонування. Моделі системної динаміки активно використовуються для прогнозування та оцінки змін в бізнес-процесах організації, а також для моделювання розвитку її стратегічних ініціатив. Віртуальні організації також широко застосовують методи Data Science для обробки великих даних. Це дає можливість не тільки оптимізувати бізнес-процеси, а й виявляти нові тренди, що допомагають приймати обґрунтовані рішення на основі даних. Застосування таких методів дозволяє суттєво знизити вплив людського фактору при прийнятті рішень і підвищити точність прогнозів. Іншим важливим методом є кейс-стаді, що дає можливість глибше вивчити окремі віртуальні організації та їх управлінські практики, а також визначити позитивні і негативні аспекти таких структур. Метод SWOT-аналізу також є необхідним для стратегування бізнесу.

Інтеграція кількісних та якісних методів дозволяє комплексно оцінювати управлінські процеси віртуальних організацій. Ключовим аспектом управління віртуальними структурами є оцінка ефективності через систему KPI (ключові показники ефективності), що дає змогу відслідковувати та контролювати результати діяльності віртуальних команд та окремих співробітників.

Управління віртуальними організаціями має ряд специфічних особливостей. Однією з головних є їх гнучкість і адаптивність, що дозволяє таким організаціям швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі. Віртуальні організації здатні легко пристосовуватися до нових умов завдяки меншій залежності від фізичної інфраструктури та централізованого управління. Децентралізоване управління дозволяє працівникам приймати рішення на рівні команд, що підвищує автономність і відповідальність за результат. Важливою особливістю є також активне використання цифрових платформ, які забезпечують ефективну комунікацію, обмін даними і взаємодію між усіма учасниками процесу [4]. Одним з яскравих прикладів віртуальної організації в Україні є Growth Shop, компанія, що займається цифровим маркетингом та акселерацією стартапів. Організація використовує гібридну модель роботи, що поєднує віддалену та офісну діяльність. Віртуальний офіс компанії дозволяє залучати фахівців з різних куточків світу, що робить її

висококонкурентоспроможною на ринку. В Україні компанія займається стратегічним плануванням та аналізом даних для бізнесів по всьому світу [5].

Отже, управління віртуальними організаціями є важливим аспектом сучасного менеджменту, що вимагає використання специфічних методів для забезпечення ефективної діяльності в умовах динамічного змінюваного середовища. Завдяки використанню новітніх технологій і методів аналізу віртуальні організації, таких як статистичний аналіз, математичне моделювання, Data Science менеджмент компаній здатний гнучко адаптувати їх до нових умов і досягати високих результатів при мінімальних витратах.

Список використаних джерел:

1. Litorovych A.V., Maslakov S.A. *Virtual organizations. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*, 2021. № 3 (1), 131-137.
2. Charles Handy. *Trust and the Virtual Organization* <https://hbr.org/1995/05/trust-and-the-virtual-organization>.
3. Загорна Т., Ткачова А. *Віртуальні організації в умовах інформаційної економіки: специфіка діяльності, конкурентні переваги. Економіка: реалії часу*. 2014. Т. 6, № 16. С. 128–135.
4. *Австралієць придумав гібридну модель бізнесу. Один з її центрів – Київ. dev.ua. URL: <https://surl.li/stfink>*

УДК 658.5:519.876.5:003.2

Адамчук Р.І.,
здобувач третього рівня вищої освіти,
Науковий керівник: Гуменна О.В.,
кандидат економічних наук, доцент,
Національний університет «Києво-Могилянська академія»

МОДЕЛЮВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ СИСТЕМИ ЗА ДОПОМОГОЮ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ

Системний підхід є одним із провідних напрямів методології наукового пізнання та соціальної практики, спрямованим на дослідження об'єктів як складних систем. Його основна мета полягає у формуванні адекватного уявлення про сутність досліджуваних явищ та виборі ефективних методів їхнього аналізу та оптимізації. Завдяки такому підходу стає можливим виявлення внутрішніх та зовнішніх зв'язків між елементами системи, що, у свою чергу, сприяє розробленню узагальненої теоретичної картини процесів та механізмів функціонування складних структур.